

Poznań, 25.06.2022 r.

prof. Mirosław Pawłowski
Uniwersytet Rzeszowski
Kolegium Nauk Humanistycznych
Instytut Sztuk Pięknych

Ocena dorobku artystycznego oraz rozprawy doktorskiej mgr Eweliny Kołakowskiej sporządzona w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki, wszczętym przez Radę Dyscypliny Artystycznej Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu

TEMAT ROZPRAWY

Temat rozprawy mgr Eweliny Kołakowskiej: *3DM – Transkodowanie matrycy w grafice artystycznej z wykorzystaniem nowoczesnych technologii druku przestrzennego*. Promotorem rozprawy doktorskiej jest dr hab. Tomasz Barczyk, prof. UMK. Promotor pomocniczy: dr Sebastian Dudzik – UMK Toruń.

SYLWETKA KANDYDATKI

Mgr Ewelina Kołakowska urodziła w 1993 r. w Świnoujściu. Ukończyła Liceum Plastyczne w Szczecinie (specjalność: reklama wizualna). Studia na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu – Wydział Sztuk Pięknych na kierunku Grafika w pracowni prof. Bogumiły Pręgowskiej i dr. hab. Marka Zajko, specjalność: grafika warsztatowa.

Doktorantka Interdyscyplinarnych Studiów Doktoranckich „Academia Copernicana” na UMK w Toruniu 2018–2023).

Mgr Ewelina Kołakowska uczestniczyła w wielu projektach artystycznych krajowych oraz międzynarodowych. Udział w wielu wystawach zbiorowych m.in. 6th Guanlan International Print Biennial Chiny (2017), 1st International Print Biennial Łódź (2016), 1st International Print Triennial Cieszyn (2017), 16. Międzynarodowym Triennale Małe Formy Grafiki Polska – Łódź (2017). 21ste Internationale exlibris en kleingrafiekwedstrijd Sint-Niklaas, Belgia (2017).

Laureatka Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w roku 2012.

Laureatka Nagrody im. prof. Edmunda Piotrowicza w roku akademickim 2016/17 w dyscyplinie: Grafika, przyznana przez Dziekana Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, wyróżnienie honorowe na 2. International Print Biennial, Łódź (2017), International Print Center New York, „2018/Summer”, Nowy Jork (2018), „Miniature Print Competition – Bajki robotów”, Cieszyn (2018), Graphic Art Biennial of Szeklerland, Rumunia (2018).

Od 2019 r. asystent w Katedrze Technologii i Technik Sztuk Plastycznych, Wydział Sztuk Pięknych, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Działalność artystyczna

Po uzyskaniu dyplomu magisterskiego Ewelina Kołakowska zorganizowała kilka wystaw indywidualnych, brała udział w paru prezentacjach grupowych.

Wystawy

2021 Indywidualna wystawa grafiki i malarstwa Divertimento, Biuro Wystaw

Artystycznych, Dom Sztuki, Rzeszów, Polska

2019 Wystawa grafiki i malarstwa Interludium/Niente Teatr 6. Piętro, Pałac Kultury i Nauki, Warszawa, Polska

2019 Wystawa grafiki i malarstwa Interludium/Niente Galeria Pragaleria, Warszawa, Polska

2018 Wystawa grafiki i malarstwa Individuum/Preludium Centrum Sztuki Współczesnej Znaki Czasu, Toruń, Polska

2017 Wystawa malarstwa Figury, Odessa, Toruń, Polska

2017 Wystawa grafiki i malarstwa Bodyscape Pragaleria Warszawa, Polska

2017 Wystawa grafiki Pogłosy dnia wczorajszego, Galeria Dworzec Zachodni, ACKiS OD NOWA, Toruń, Polska

2017 Wystawa grafiki Ciało/chaos pragnień i gniewów, Galeria Dom Muz Toruń, Polska

2016 Wystawa grafiki i malarstwa Darkness visible, Galeria Centrum Kultury Dwór Artusa, Toruń, Polska

2015 Wystawa litografii Eweliny Kołakowskiej, Zezowate Szczęście, Toruń, Polska

2014 Wystawa litografii Eweliny Kołakowskiej, Klubokawiarnia Ahoj! Cafe, Toruń, Polska

2013 Wystawa rysunku Delirium, Galeria ND, Szczecin, Polska

2012 Wystawa rysunku Love will tear us apart, Galeria 111, Szczecin, Polska
2010 Wystawa rysunku Mt 27; Galeria Akademicka Oda w Sercu, Szczecin, Polska
Ponadto brała udział w 87 wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą.
Szczegółowy opis wystaw i projekcji artystycznych znajduje się w dokumentacji doktorantki.

Działalność popularyzatorska i organizacyjna kandydatki:

W tym zakresie swej działalności dydaktyczno-popularyzatorskiej Pani mgr Ewelina Kołakowska zrealizowała:

Publikacje

2022 TRIBUNA Nr 464 Publicație bilunară care apare sub egida, Consiliului Județean Cluj, ISSN 1223–8546
2021 Niepocałunki Irek Grzybowski, Wydawnictwo Art.FranKo Sp. z o. o., ISBN 978–83–961343–0–1, Kraków
2020 Artysta tygodnia, katalog online, Pragaleria, Warszawa, Polska
2019 Katalog wystawy Interludium/Niente Pragaleria, ISBN 978–83–950458–6–8
2019 Katalog wystawy Interludium/Niente Teatr 6. Piętro, Pałac Kultury i Nauki, ISBN 978–83–950458–7–5
2019 Sztuka Młodych Ewelina Kołakowska: Absolutna samotność jest podstawą, Marcin Krajewski, Artoon, magazyn o sztuce, nr 2, (226) Luty 2019, ISSN 1508–3454
2019 Ewelina Kołakowska – nadal podążam ścieżką sztuki, Maciej Dragos Mehring, Hard Art, Best of Prey Zoharum Records, nr. 01 (014) /2–19
2018 Wszystkie barwy studiów artystycznych wywiad dla portalu otouczelnie.pl
<https://tinyurl.com/otouczelniekolakowska>

Stypendia artystyczne

2010–2013 Stypendium Prezydenta Miasta Szczecin
2011 Stypendium Prezesa Zarządu Neptun Developer – Jolanty Drąszkowskiej
2012 Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
2014/15 –2018/19 Stypendium Rektora UMK dla najlepszych studentów, Toruń
2017 Stypendium Ministra Edukacji i Szkolnictwa Wyższego
2018/19, 2019/20, 2020/21, 2022/23 Stypendium Rektora

Działalność organizacyjna

2022 Juror w konkursie artystycznym Szkicuj! Śniadanie na trawie WSzP UMK
2021 Fundacja Pełna Pomysłów, Konkurs artystyczny „Szczecin w moich oczach”, Szczecin, Polska
2021 Organizacja wystawy prac studentów kierunku Konserwacja i Restauracja Dzieł Sztuki Art! Must go on, Galeria Dom Muz, Toruń

Wykłady z demonstracją, konferencje, prezentacje

2020 Artlab Kettinge Graphic Symposium Kettinge, Dania
2020 I Am Too Old in Longhua – International Print Art Theme Salon, Individual lecture entitled: Using modern technologies in creating new types of graphic matrices in artistic graphics and building interdisciplinary graphic forms Guanlan, Chiny
2017 17. Toruński Festiwal Nauki i Sztuki 2017 Przygotuj z nami Graficzny Elik sir! Weź: wodę z Wisły, kacze pióro, łój barani, chochlę sadzy spod Wawelu i asfalt syryjski. Zapraszamy do zabawy w Grafikę Warsztatową wszystkich młodych ludzi z wyobraźnią, Toruń

2016 16. Toruński Festiwal Nauki i Sztuki 2016 Czy „kornik drukarz” może być grafikiem? Po co grafikowi królicza łapka? Czy z rynnny można zrobić matrycę graficzną? – Odpowiedzi na te i inne ważne dla młodych umysłów pytania na pokazach Grafiki Warsztatowej, Toruń

2015 15. Toruński Festiwal Nauki i Sztuki Tajemnice druku ręcznego w grafice artystycznej. Druk płaski, wklęsły i wypukły, Toruń

OCENA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

Ocena obejmuje analizę części teoretycznej i artystycznej. Opis dzieła Pani mgr Eweliny Kołakowskiej pt. *3DM – Transkodowanie matrycy w grafice artystycznej z wykorzystaniem nowoczesnych technologii druku przestrzennego* liczy łącznie 244 strony i zawiera 6 rozdziałów wraz z ilustracjami.

Część teoretyczna

W całości praca teoretyczna zawiera następujące części:

Wprowadzenie

Rozdział I

Część pierwsza – *Warsztat, ograniczenie czy asumpt? – Grafika i jej ewolucyjny potencjał*

Część druga – *Nowatorskie rozwiązania techniczne w polskiej współczesnej praktyce graficznej – inspiracje w poszukiwaniu własnych nowoczesnych metod i form graficznych*

Rozdział II

Część pierwsza – *Druk trójwymiarowy – rys historyczny*

Część druga – *Dlaczego druk trójwymiarowy w grafice warsztatowej – wytłumaczenie wyboru problematyki. Inspiracje, wybrani twórcy i ich dzieła oraz badania*

Rozdział III – *Odbitka z matrycy 3D – Matryca: myśl, intencja, meritum – opis sensu istnienia matrycy i jej ewolucja na przestrzeni dziejów obrazu powielanego*

Rozdział IV – *Synteza matrycy i odbitki – uzasadnienie poszukiwania nowych rozwiązań w grafice artystycznej*

Rozdział V – *Techniki, metody, badania – opis technik druku przestrzennego wykorzystanych przy opracowaniu nowatorskiej matrycy*

Rozdział VI – *Podsumowanie badań*

Zakończenie – *Prezentacja oryginalnych rozwiązań wypowiedzi artystycznej*

Bibliografia

Netografia

Streszczenie

Streszczenie w języku angielskim.

–
W pracy opisowej doktoratu *3DM – Transkodowanie matrycy w grafice artystycznej z wykorzystaniem nowoczesnych technologii druku przestrzennego* autorka ujawnia swe fascynacje warsztatem graficznym. We *Wprowadzeniu* podkreśla, że najbardziej interesuje ją przekraczanie własnych technologicznych i artystycznych granic, odkrywanie nowych treści graficznych i ciągłe poszerzanie sposobów budowania artystycznego przekazu.

W Rozdziale I w cz. I: *Warsztat, ograniczenie czy asumpt? – Grafika i jej ewolucyjny potencjał* mgr Ewelina Kołakowska wskazuje tropy, którymi podąża jej graficzna praktyka. Autorka stawia istotne w jej działaniach pytania, stanowiące podstawę jej artystycznej kreacji: dokąd może posunąć się w swoich rozważaniach, narzucając sobie ograniczenia warsztatu? Na ile może zaryzykować i przesunąć granicę, aby jednak pozostać wierną swojej komunikacji obrazem? Na ile te eksperymenty będą autentyczne i zgodne z jej wizją? Taki stosunek do własnej twórczości jasno określa samoświadomość autorki i jej pogłębione podejście do zagadnień związanych z jej artystyczną praktyką.

W cz. II tego rozdziału swoją uwagę skierowała na nowatorskie rozwiązania techniczne w przedwojennej i we współczesnej grafice polskiej, jako krótki rys historii grafiki w Polsce pod kontem innowacyjności technologicznej.

Rozdział II cz. I, to krótko nakreślony rozwój tzw. „druku 3D” w XX w. i obecnie.

Autorka przedstawia prekursorów tej metody, m.in. Charlesa Hull’a, który opracował technologię drukowania fizycznych obiektów 3D z danych cyfrowych, a w 1986 nazwał tę technikę stereolitografią. Następnie doktorantka przybliży obecne techniki druku 3D: FDM, SLS, DED.

W cz. II określa wybór problematyki i przedstawia swoje inspiracje, wybranych twórców i ich dzieła oraz opisuje jej subiektywne wrażenia wynikające z fascynacji ich twórczością. Ta fascynacja nowoczesną technologią szybko stała się ideą wiodącą w poczynaniach artystycznych doktorantki.

Idąc dalej, w rozdz. III, zapoznajemy się z relacją: odbitka – matryca. Autorka szeroko analizuje tę zależność, ukazując jej ewolucję na przestrzeni dziejów obrazu drukowanego. Na koniec rozważań doktorantka słusznie stwierdza: *Analizując te bogate w eksperymenty twórcze i pisemne teorie na temat jestestwa grafiki warsztatowej, o tym co nią jeszcze jest, a co już nie stwierdzam, że określa tylko i wyłącznie – artysta, poprzez swoją decyzję – intencję.*

W kolejnym IV rozdziale *Synteza matrycy i odbitki...* mgr E. Kołakowska przytacza inspiracje artystami, którzy są dla niej wykładnią istoty jej sztuki. Jej subiektywne wrażenia wynikające z fascynacji ich twórczością są poparte przykładami ich działań w zakresie eksperymentu w relacji matryca – odbitka. Autorka przywołuje performatywne realizacje „matrycowania” krakowskiego artysty Janusza Kaczorowskiego z lat 70. ubiegłego wieku czy zachwyty nad matrycą Jerzego Panka. Dorota Folga-Janiszewska w 1997 r. pisała: *Specyfiką dzieła graficznego jest jego podwójny byt, podwójność formy i intencji. Nie nakład, nie reguły postępowania z płytą, lecz myślenie dwoma stadiami charakteryzuje tę sztukę, czyniąc z niej tak fascynujący świat, gdzie energia włożona w jedną postać materialną dzieła, rozpoznana zostaje dopiero w jego śladzie*¹. Zdaje się, że rozważania mgr Eweliny Kołakowskiej zmiierają w tym właśnie kierunku.

Rozdział V jest opisem technik druku przestrzennego wykorzystanych przy opracowaniu nowatorskiej matrycy. Tutaj bardzo szczegółowo przybliży nam poszczególne rodzaje tego druku, poparte fotografiami z procesu ich powstawania. W tej części autorka analizuje wydruki 3D/matryce z odbitkami z nich wykonanymi. Na zakończenie podsumowuje proces badań nad tymi metodami oraz określa ich przydatność w praktyce graficznej.

¹ D. Folga-Janiszewska, *Podwójny byt grafiki*, referat z sesji naukowej *Grafika współczesna – między unikatem a elektroniczną kopią*, w ramach programu MTG Kraków '97, Kraków 1999.

Przechodząc do zakończenia, doktorantka tak napisała: *Odbitka graficzna zesłała na dalszy plan, kiedy zaobserwowałam, że wszystko co chciałam przekazać serią obrazów, nad którymi pracowałam ma wystarczającą siłę wyrazu już w samej płytce matrycy, którą nazwałam 3DM. Dalsza część rozdziału jest ujawnieniem idei i relacji pomiędzy nią a tworzonym obiektem.*

Część pt. *Zakończenie* autorka poświęciła postrzeganiu matryc /obiektów 3DM i ich wpływie na jej rozwój artystyczny. Świadczy o tym jej wypowiedź w konkluzji rozprawy: *Redefinicja tematu grafiki, uświadomiła mi, że poszerzanie horyzontów i odejście od schematu pracy mogą unaocznic jak unikatowa może być każda następna kreacja, i jak różna od wcześniejszych założeń. Stopniowy proces odchodzenia od mojego przywiązania do warsztatu uwolnił zupełnie nowy sposób myślenia, który zmaterializował się w obiektach 3DM. Niezwykle ważne podczas pracy było dla mnie, aby nie stać się zakładnikiem nowej technologii.*

Całość opisu kończy dobrze przygotowana *Bibliografia, Netografia, Streszczenie i Streszczenie w języku angielskim.*

Praca jest napisana precyzyjnym, opisowym językiem z odpowiednio sprawnym sposobem formułowania wypowiedzi.

Sądzę, że napisanie omawianej pracy było dla autorki ważnym wyzwaniem, by opowiedzieć o wszystkich swoich inspiracjach i zainteresowaniach w sposób spójny i osobisty, bo jak mi nie mam, ceni sobie intuicyjność tworzenia i wolność w wyrażaniu myśli. Ostatecznie omawiany opis stanowi jednocześnie klarowne *credo* artystyczne oraz jasno określa powód realizacji tej pracy doktorskiej.

Część artystyczna

Praca artystyczna to seria 34 obiektów pod wspólnym tytułem *3DM*, wywodzących się z grafiki warsztatowej, zwłaszcza z matrycowego rodowodu. Temat, który ewoluował wielokrotnie przez dynamiczny rozwój sytuacji w badaniach, jak i życiu osobistym dyplomantki.

Grafika, malarstwo i rysunek to te obszary sztuki, w których mgr Ewelina Kołakowska przede wszystkim realizuje swoje wizje artystyczne. Są one rodzajem przekazu, który za pośrednictwem zmysłów przemawia do uczuć i emocji odbiorcy. Jednak, aby między artystą a widzem mógł zaistnieć dialog, autorka musiała stworzyć swój własny język składający się z różnych elementów wizualnych, m.in. z linii, kształtów, gestów, płaszczyzn i napięć budowanych pomiędzy nimi. Motywy grafik miksują się, tworząc barwną mozaikę, a hierarchia obrazowania ciągle się zmienia.

Doskonale pamiętam prace semestralne Eweliny Kołakowskiej podczas studiów na UMK, a później realizacje dyplomowe o wyrazistej grze czerni i bieli w mocno ekspresyjnym ujęciu. Feeria linii i plam powodowała, iż odbiorca był wręcz zdominowany stylistyką narzuconą przez autorkę. W tej twórczości kwestia podmiotowości lub podległości form jest nieistotna – w efekcie otrzymujemy głęboko osobistą, oryginalną realizację nacechowaną prywatnością i niepowtarzalnością. Mam wrażenie, iż autorka doskonale odnajduje się w świecie, w którym rysunek „rozdaje karty” i któremu wszystko wolno.

Skrystalizowanie się stylu mgr Eweliny Kołakowskiej jest wynikiem zderzenia wielu inspiracji, bodźców wewnętrznych i zewnętrznych oraz warsztatu plastycznego.

Biegłość technologiczna, wyniesiona z czasów studiów, pozwala doktorantce na swobodne rozgrywanie formalne i walorowe swoich grafik.

Ta specyficzna optyka wyraża się – w tym przypadku – w oryginalnej stylistyce, kompozycji i metaforyce wypowiedzi – chciałoby się powiedzieć: mocno literackiej, bo narracja autorki taką ocenę mimowolnie przywołuje i co jest z założenia chyba, wpisane w tę konwencję. Tym samym pani mgr Ewelina Kołakowska zachęca nas, by w sobie szukać wrażliwości, wchodząc w interakcję z jej grafikami. Mam wrażenie, iż autorka doskonale odnajduje się w tym świecie.

Wysoko oceniam dotychczasowy dorobek artystyczny doktorantki i dlatego tak wielkim zaskoczeniem były dla mnie jej najnowsze realizacje z udziałem komputera i drukarki 3D. Proces „drukowania” matryc, tak szczegółowo opisany w części teoretycznej jest, jak miemam, nowym wyzwaniem narzuconym sobie przez artystkę.

W swojej historii grafika zawsze korzystała z wynalazków technologicznych i cywilizacyjnych, bo wiadomo, że ta sztuka, która czerpie odważnie ze zdobyczy technologicznych, korzysta z nowych idei, staje się pamięcią swojego czasu, a przynajmniej dzieje się tak w znacznej mierze.

W mojej ocenie technologia cyfrowa stała się miejscem spotkania tego, co posiada w sobie tradycyjna praktyka graficzna (odręczna notatka, ślad pędzla, subiektywny montaż) z potęgą megabajtów. Tworzenie obrazów, matryc, matryc 3D zostało zdecydowanie przyspieszone, co nie znaczy uproszczone.

Rozumiem, że tradycyjne metody opracowania matrycy nie dawałyby autorce tak nieograniczonych możliwości transformacji budowanego obrazu, jego multiplikowania, dekonstrukcji i tworzenia go na nowo. Rozumiem też ten wybór, bo przecież jest faktem, że klasyczne technologie zastępowane są przez nowe. Być może rewolucyjność w kształtowaniu struktury obrazu jest pozorna, gdyż zmianie ulegają jedynie narzędzia, a idea pozostaje ta sama? Znaleźć w medium elektronicznym swój świat – to jest wyzwanie godne każdego świadomie poszukującego artysty.

Rozumiem też potrzebę zmierzenia się z nowym wyzwaniem, bo tak odbieram pracę doktorską mgr Eweliny Kołakowskiej *3DM – Transkodowanie matrycy w grafice artystycznej z wykorzystaniem nowoczesnych technologii druku przestrzennego*.

Sądzę, że tworzenie matryc 3DM w połączeniu z dotychczasową formułą grafik doktorantki, na pewno w przyszłości przyniesie interesujący skutek.

Za prof. Ryszardem K. Przybylskim przytoczę niezwykle celną uwagę, że (...) „nie tylko nowe media pozwalają na aplikację *starych doświadczeń*, ale także dają się aplikować w starych.”² Ta kompatybilność jest niezwykle cenna, ponieważ w moim odczuciu najlepiej określa stosunek artystki do najnowszych technologii i możliwości ich stosowania w sztuce.

Wydaje się, że graficzne możliwości komputera, jego kreacyjny potencjał, znajdują się wciąż w fazie nieodgadnionej ewolucji, co jednak – i jestem o tym głęboko przekonany – w żadnym stopniu nie wpłynie na pozycję tradycyjnych technik artystycznych i sferę tzw. sztuk manualnych.

Nawet bez dzielenia grafiki na tradycyjną i digitalną, to istotna jest idea i jedność artystyczna, która jest podmiotem każdej kreacji. Przecież na przestrzeni stuleci artysta zawsze dążył do pozostawienia indywidualnego śladu i to było podstawą jego istnienia. Na pewno mamy tu do czynienia z odważnym doświadczeniem artystki eksplorującej nowe możliwości budowania matrycy graficznej i z dużym zaciekawieniem będą obserwował jej rozwój artystyczny. Nawet nie zakładam porażki na tym polu penetracji

² Ryszard K. Przybylski, *Gra w bazie danych*, [W]: *Klan Cyborgów: Mariaż człowieka z Technologią*, Gniezno 2008, s. 94.

nowych obszarów artystycznych artykulacji – nawet będę im „kibicował” z dużą dozą przychylności.

Nie znajduję też wielkich różnic w grafikach „starych” i tych „nowych”. Doktorantka ma już określony i sprecyzowany własny język wypowiedzi artystycznej, jeśli chodzi o formę jej prac i ogólne przesłanie. Oglądając przedstawiony cykl, dochodzę do wniosku, że każdy ślad jest tu znaczący: jest pełna symbioza formy i idei. To autentyczność i wiarygodność, przy formalnej skromności i jednocześnie wizualnym bogactwie. To one stanowią o wartości prac graficznych mgr Eweliny Kołakowskiej. Na koniec cytata z rozważań autorki, ponieważ w pełni ukazują Jej świadomość artystyczną: *W moim przekonaniu filozofia matrycy – jak to określam – jest bliską relacją z twórcą, która daje zaskakujący efekt końcowy. Przez poszukiwania, pytania, szybkie informacje, przetworzone i przeinterpretowane, moje surowe i ascetyczne prace są jak emocje w dzisiejszym świecie. W ten sposób wypracowałam swój nowy indywidualny styl intymnej kreacji. Taki, którego do tej pory nie znałam, a wiązało się to z całkowitym odrzuceniem tego co już potrafię i znam.*

PODSUMOWANIE

Praca doktorska mgr Eweliny Kołakowskiej *3DM – Transkodowanie matrycy w grafice artystycznej z wykorzystaniem nowoczesnych technologii druku przestrzennego* to intuicja w budowaniu narracji artystycznej, gdzie każdy element realizacji wynika z wrażliwości, dojrzałości przemyśleń oraz z biegłości warsztatowej autorki. Analizując dostarczony materiał dokumentacyjny i opis doktoratu oraz opinię Promotora dr. hab. Tomasza Barczyka, uważam że wniosek o wszczęcie postępowania doktorskiego dla mgr Eweliny Kołakowskiej był uzasadniony.

KONKLUZJA

Po szczegółowym zapoznaniu się z dorobkiem artystycznym, pracą dokorską oraz po przejrzaniu dostarczonej dokumentacji, rozważając kwalifikacje kandydatki, stwierdzam jednoznacznie, że spełnia wymogi określone w Art. 13. Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, z późniejszymi zmianami.

Wymagane elementy dostatecznie uzasadniają przyznanie Pani mgr Ewelinie Kołakowskiej stopnia doktora w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Z takim wnioskiem zwracam się do Rady Dyscypliny Artystycznej Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

prof. Mirosław Pawłowski